

Landskap: Söderland.Upptecknat av: Karl JanssonHärad: LunnerstaAdress: Väla, HamnedaSocken: NöttjaBerättat av: Karl JanssonUppteckningsår: 1938Född år 1844 i Nöttja sockenUppteckningen rör Arbeten för hällanden sida 86Mat och matordning sida 87

Ett åland
Söder om
Åtta

1938

Handel och handelsfärder i äldre tid.

5733 M/Sas Karlsson
Jola Hornvalla
Bor. 1855 Karl Jonsson
Född 1844 i Vätö socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Är jagun intåg av handelsvaror var gamla
Blygsam i äldre tid. Dels badmäpta ej råd
att göra stora intåg av varor, dels hade
man läge till handelsboden. Wile Nygård
besöka handelsboden förga de begärde sig
utom bodekunns gränser, nämligen till
Skur där den närmaste handelsboden fanns.
Var man i behov av handelsbod i mera
boknum si fara det gott om varor
att få köpa med lyxiken om tisdagen
Handeln på kyrkbacken var mycket
låtlig. Där salufördes frukt, lår, sennor
osv. Blant de frukter som såldes näm
ner framförst "steckälbåa" — detta
krusbär — som tycks ha varit en upprättad

lückertut. Ett över hela orten vanligt
 sätt att inhälsa varor var att medelst
 häntekjuts begäva sig till någon sted
 där man kunde försälja sina produkter
 samtidigt försöka sig med de varor som man
 behövde. Möjligen är det dessa stadsrunt
 förekom i mindre utsträckning i Nättyja
 än vad det ex. författaren säger med
 Pjätteryd och nägransande socknar var
 befolkningen ögnade sig i stor aksla att
 med tjärbränning, salting osv. samt
 därav snista besöka städerna och framman-
 de orter för att försälja sina varor.
 Den städ dör Nättyjaborna gjorde sina
 flerta upphägn var Trälenen Falunstad
 där man bland andra varor även inkomst
 satt niv.

Förutvom nämnda inköpsmöjligheten
 fanns ju den marknaden om ej direkt
 i orten, så lika väl ej längre bort än
 att de berättar minstens om de personer
 som ägnade sig åt handel med handbag
 och dyli. Djöba, Hörsby samt "Tjäby"
 Åsa gamla marknadsplatsen var man
 väl känner till. Fast förrun ej om
 nämna Månnama marknad så var tra-
 legen denne besökt, särskilt av de
 unghem som "gjorde i giftartankar".
 Det var ju gamla vanligt att fast-
 folk begav sig till Månnama marknad
 för att köpa gässar (garvå).

För att i nioon min belysa handels-
 länet på förföringar shall jag berätta
 några av Herr Förruns upplevelser.

Jansson var en mycket mangrädig man. Förutom jordbruksarbetet ägnade han sig åt handel av flera slag.

En gång besökte Jansson Hellanda marknad. Där var siktig linemarknad och Jansson samt en kamrat tillsammans köpte 3 lura lin som de sedan försökte med till Skane och försäde därstoden. Denna affär blev dock mindre fördelaktig. Dels tog det lång tid att försälja linet, så att det blev klent under daglängen, dels

var det otrivligt att hantera linet då man fick en massa spänor på händerna. Slutligen lyckades man dock sälja varan och fick begära sig betalning. Ett års efter kom Trajogen lörra sig hittil i den löntranden var bokförande

Om sommarnas brukade Torsson begära
 sig ned till Skåne och där särskilt
 i Ystadstrakten uppköpa stutor. Dessa
 skulle sedan gå i bättre häst besättning
 sålunda till september månad då de skulle
 levereras på en av Högviken angiven plats.
 Då Högviken på detta sätt fått sina ejter
 samlades var det ingen annan här än
 att höra dem i drift ånda upp till
 Småland. Det blev vanlig ganska an-
 strängande att de första milen kalla
 ejterna nästan samlade. De unga
 ejterna blevo så gott som vilda samt
 rusade inåg i skog och mark.
 Nid en av sina djurtransporter hade
 Torsson ånda upp till 88 par stutor.
 Då stutarna sedan såldes på marknader

uppe i Småland blea det vanligen
bra förtjänst på affären.

Jansson bedrev ära i handel. Han om-
talas att han en gång försökte ett
pari av ägrörar till Danmark.

Det förekom att man upphöjde gränsen
i Kristianstads traktur samt drog den
i drift ände upp mot Nordanstigen.
Efter Jansson varit med om denne läng-
drift kan jag ej säga, men det är trotsigt
att si varit fallet.

En gång hade Jansson i Skåne inträtt
i en unghästare. Det lönade sig bra
att köpa hästar i Skåne och försälja dem
längre upp i landet. Då Jansson och
hans kamrater transporterat hästarna
ett at ycke nät, upptäckte de att en av

hastarna var okuren. Di Jonsan vände
att han ej blev välkommen hem och
han hade en hängst med sig - Jonsan
fader hade tidergårt haft hängstar, men
di endast tallare kunde utföra skörningen
så var det en mycket besvärlig sak. —

Och di ingen manlig mänsklig kunde
befalla sig med känner var det ej
annan räd än att förorena på tag på
en tallare. Frankmannen till sist kom
frågade Jonsan efter en tallare. En sådan
fanns tillfälletvis på platsen och denne
uppmarsrade Jonsan att begära sig din
tallarens hem som låg intill bygden från
platsen. Jonsan lät sin fara begära
sig en med de tre hastarna. Dålu red
han för att uppröra tallarens hem.

Tattaren hadde långt inn i' akey
 i en stuga långt skilda från andra
 människobalan'or. Framkomman hit
 fick Jansson nästa långt innan tattaren
 kom hem. Denne hade lortat att rosa
 hemma kl. 3, men hade blivit förseende.
 Då hästen var skuren frigade tattaren
 om han skulle ansvara för hästen sedan
 Jansson ej åtta svarade för den. O'i förna fallet
 kostade skärningen 7 kr, i senare fallet 3 kr.
 Då Jansson ansägde tattarens ansvars-
 förhördelse var föga nöd rade han
 ej ej åtta svara för hästen, varpå tatta-
 ren f'sch dina 3 kr. Jansson arbajde tattarens
 erbjudande att låta den som ört' makt
 om natten, samt uaktade ej åtta
 häst hela natten. Denne f'sch nämle's

ej lägga sig förrän en nis tiden efter
operatörernas. På morgonen kom Tattaren
samt den äldre Yannan. Samma kvällen
förlätet nilla. Denne gick först avsides
och gjorde sina pengar i ena strumpan,
men efter han sattes sig i en led. Någon
dörr blev det ej av. Yannan var mycket
kungsrig men då han förmöndade att
tattarfamiljen ej ha de nätter mat så
var det ej annan sida än att vänta. Vid
melladagsleden kom pojken efter
mat, samt begav sig om em. på hemväg.
Det var gamala värld att få legi ner
i Skåne. Det hände att Yannan hittade
att bli "utestattad". Jag skall här åtta
en berättelse om Yannan. — Dock åtta om
Yannans dialektala beteckning av språket

Utan i de fall dä särskilda orda egentl. framträda. Dä upptekningen ej gör förrän försam. berättat sina värdommen han jag ej exakt återger berättelser i den form den är berättad. Vissa berättelser är emellertid feljorda: Förra hästen "Det var snart att få lag i Skåne, man var blea händ. En mat blea jag "Ultematada" Slutdagen gick jag i m grå till "ställe" och frågade om de hade några grönsaker att salja. Jag bad att få köpa mat, och då jag ötit sade jag ifje nu skulle jag vilja bli här i mät ocksi. Det var en annan lid sent omgång, men till slut började de "rör ut" ur en kammar, så att ni fick va dä äver matte. Förra blanden gick till sömns. Jag han fram sin

bärre som han sattes ned på gatan. Vi
 (Janne hade en kamrat med sig) blev räddade
 för banden. Om morgonen frågade vi
 honom varför han satt bärren förr
 dag: "Ja se han här går så måtö aldrig
 falk, men han sitter iga. Ni är så
 kamma. Janne fortätte: "En annan
 gång ble vi "klivatada". Vi kom till
 slut till ett "ställe" där en gummare var
 död. Det fanns ej annan plats för oss
 än i samma rum där den döda låg.
 Här fick vi lämna att legga om vi ville.
 Här är än att gå ut antagplatsen
 men det var aldrig. Vi "lägde töck
 för hela", så vi var snälla så de
 av kassa så frälde vi varandra i sinn
 att sätta ut. "Vi är okallar".

På min fråga om fanns ej varit nå
för något äventyr med rövan mer dyl.
Svarar han: Ja en gång trädde jag
att det skulle gå illa. Jag fick se ett
stort hus och gav mig dit för att söka
färlagi. I hörnet satt tre "kara" sågra
kvinnor och syntes ej till. Jag fick läpna
att bli och jag satt korta ned dörren medan
de satt på en bänk ned hörnet och pratade.
Sen sa de till mig att jag fick gå i logga
mig. De visade in mig i ett rum intill hörnet
där fanns bara en dörr att stänga till. Då
lås fanns och jag marken klättrade upp mig
eller satt. Karorna såg inte in mitt
om morgonen (jag gjorde rätt beträda) trappade på en
käde vid han sa: Ja då du hadde en pisto
jag gick bort, då skulle ha rökt se en pisto. Nu sa jag,
Om jag hadde en pisto så är det inga som är
det nu nog där man röddade, men att det trädde
ja hadde missat, sätter var förran sin berättelse.

14

Minnen om varg

Vargen var en oöaktommens gjärt, och då detta
händjus började bli allt förr närgåingen
fick man vidtaga olika åtgärder för att
skydda sig och sin boskap samt om möj-
ligen medstjälta eller på annat sätt avståd-
läggöra det samma.

Då fanns var fjärtan sär gammal fisk
man var med om skallgång efter
varg. Det var ej mindre än 8 dockmar
som deltag i skallgången, nämligen
Pöllja, Törpa, och Andvadet. De som
ginge skallgång var beväpnade med
hökrakar samt gingo i skyttelrije.

Skjutten stoda på gräs för att skydda sig
en då de komma fram. En annan fäng-
metod som förekom var utläggande av

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5732

nät s.k. "varjänät".

15

Arbetsfökhållanden

En bra slättsharé fick 88 år om dagen i äldre tid. Han fick börja arbetet kl. 3 vid morgonen. En grågå fick 15 kr. i läm jör iret. Därutom skulle han hava ut på sitt "lönaskott" samt ut lötet fördonsäder "lamm" som han fick besä med hinni alltså ut "kötalanna". Vidare fick han brukningsrätt i eft lötet annarsför för oddning av potatis ut sk: "grötalanna". - Denna senare lönepåminn tystas ej ha förekommit, minstens allmänt, i ek Rösteruds socken.

Vår arbetslådan lång, samt betalningen till den så funns det dock gott om arbete. Flagra arbetslös hörde dock inte man ej om i äldre tid. Folket var mycket likare i äldre tid än nu förklaras

Jansson och framställer att nutidens folk
omöjligem skulle klara sig med det här
da arbete man fick utöva i äldre tider.

Mat och matordning.

Di man om åttaun började arbetet
fick man fört in "ambankis" där efter
fick man frukost kl. 7. Denna maträtt hörde
äföra ur det bröd som varit kl. 10 fock
man "då so'a som bestod av en lagad rätt
Angående kastan i äldre tider så är man
mera ovanl d' än vad nu är fallet, be-
räcker Jansson. Varje hande slaktade sitt
"förlagkt" om året. Dessutom användes
halvar till kuskalet.

Tjeparen och locktunstearna hade givits ej
så särklig anslutning vid bordet. De var
alla mycket fältiga g'inga oftä anträde och tigga.

Byordning och bygata'mma.

Då den gamla byordningen tidigare av
mig uppteknats delvis från muntliga
källor, delvis med ledning av gamla
bygata'mmeprotokollet från Pfälteryd och
Götteryds socknar, kommer jag att här
då jag går att beskriva ett byelag i
Västra socken bygata'mmar och förord-
ningar endast att i huvudet beröra
de förhållanden som presenterats
med de fånt gjorda upptekningarna.
Då det emellertid innan olika byelag
minnes från olika socknar fram-
trädde en rörs egenart i fråga om
bestämmelser och förordningar, även
man från de gamla protokollet kan
spåra dtag ur allmagens sinnelag.

grannskapsförhållanden m m. Talar jag
 att dessa upptekningar kan bli av
 intresse. De bystämmerprotokollen data-
 ror sig det äldsta så sent som från år
 1875; även mer än 80 år senare än
 till ex. bystämmerprotokoll från Fager-
 hult i Göteryds socken som återfinns
 från år 1833. Börjat protokollen relativt
 sent så fortätta de betydligt längre
 än vad annars är fallet.

Minstigen Talar ej de senaste protoku-
 kullen om några större arbetsuppgifter
 för bystämman vid kommande, men
 till skillnad från vissa byer i andra
 socknar där bystämman mycket lädi-
 gare, från en närdig administratör
 försett och endast besidt en möjlighet

90

Till svarzgåer, samt helt upptönt
 i åderstorkundratalets senare hälvt, har
 detta byelag att ämnen fortsette på ett
 till synes mera världigt sätt ända
 till år 1733.

Balkarp, Bänninge samt Lindahult ut-
 gjörde ett byelag. Hid bystämna som
 i äldre tid hålls vid den 1 Maj innaldu
 ältermann, samt sätts bistraðe åt denne.
 Ältermannen hade att efterse att ord-
 ning och reda förekom i byn samt var
 bystämmanas ledare. Bisträderna skulle
 vara ältermann bedjälpiga vid byggeför-
 rättningar ex gårdegiordning.
 Går man ännu längre tillbaka i tiden
 finner man i ämnen organisation av
 tillstyrningsrätten, nämligen "sexmän"

21

Sextännen skulle se efter gårdegarðar
som i orden betecknas med "frabannan"

Förutom gardesigdagen skulle de klara
upp Tuotor som eventuellt upptat mel-
lan byarna. Denne befästning var nö-
den svaraste. Om beteckjer g'ekh in på
alodig mark då skulle sextännen syna
den upphundra skadorna.

Sextännen valdes på stämma. Intaglön-
gen valdes för ett år i sänden.

För att återgå till äldermannen så var
denne just byelagts egentlige ledare.

En av mina rägeman uppges att
äldermannen tillkännagav då man borde
absoluta arbete på lördagskällan. Han
g'ekh då ook "skrek hälat". Detta skedde
kl. 3 på eftermiddagen.

Aldermannen innaledes för ett år i påända
Till äldermän innaledes bånderna i tur
och ordning. Kuruvalde en Enka eller ag'pe
kan'na som ågde gärd. Blev vald till
älderman han ej med bestämdhet rågas
Di det emellertid förekom i andra socknar
att kan'nan som ågde gärdar bleva valda
Till äldermän han det varo möjligt att
Itrat ingen kan'na varot älderman sedan
man började fära bystämmerpratet men dock
si varit förhållandet i äldre tid. Karl
Jensson uppges också att si varit fallet
Torspare och med dem likställdas varo
solt utelutta från bystämman. De varo
ej valbara till äldermän eller h'tsöde.
Bystämman kallades nu äldermannen
Till stämman med det budhassel. Vi'd bud

X.

kavelns ens ånda var den okrimelser
 fastlåckad som anger kavelns innehåll.
 Den som erhöll budkäse hade att så före
 han Tagit del av kavelnen skyldighet
 att aföndrägligen sända kaveln till närmaste
 gärd. Dern i sin tur sände den
 nedare. I den Budkäse som finnes hos
 Karl Nilsson, Balkarp, Nöttja, ser man
 hester av lach som fasthållit kaveln
 i äldre tid. I senare tid tyckte man
 måt att det var besvärligt med lockringen
 varför man gjorde en fördrjupning i
 budkävelns ens ånda. I denna klyka
 som var gjord i vinkel med kavels
 fastklämmande okrimelser. Budkäveln
 hade närmast formen av en längd
 men var minstare 70-80 cm. lång.

Att bystatamna kunde sammankallas
vid andra tider än den ordinarie be-
stämnda framgår av protokollet av den 18
Februari 1720.

På den ordinarie bystatamman bestämde
vilkun i byggetet som skulle hålla tjur.
Vidare bestämde man vilken dag ejusen
skulle släppas i bete. Dåem andra på-
minnelser ifrige om ejusen förför. Så-
lunda lorde præmien förra röed att akt-
ring osa. Den som var förmöglig ifrige
om bygningens fastskrifte plikt-
fälde. Likaså fäst den plikta som ej
i utsatt tid infann sig på stämman.
Det torde minstone sällan förför-
mit att beslut i bystatamnan fattats
medelst rösträning.

"Det föret upptecknade bygtemmeprotokollet har följande lydelse: (obs. Det gamla stavaatet ej återgått.)

Dr 1875 den 1:e Maj instälde sig i boarne i mnam detta byelag, och önskemanna att alligen hälla stämma vid valbörnäss, och alla infinner sig på bestämd kl slag. När som äldermannen har beordrat byelaget emat so öre rent vitt som inte infinner sig på sagda tid och klockslag: — Blötkän var här dubbelt så stor som ex. i Pajerhult i Glänyd, där den som urvalt att infinna sig på stämma fock plikta 85 öre — " 1/2 Peters Johansson, Balkarp valdes till älderman och Johan Yansson i Lindhult och Andreas i Röninge till biträde

25
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

för kommande år. Då en Andersson i
Bösinge skall hitta springfjur till
nästa år vilket verkyt skall ske varje
mickelidag." — Denna förändelse underkors
av samtidige bönder.

Allt man redan året därpå fåck pliktfalla
för utebbinande från ståmmans fjärne si
aa följande raxat ur 1876 års protokoll:

"Johan Jonasson i Låndskull restar för
dagen 50 öre i plikt enligt för året till-
förmest bestämt. Lars Johan Jonasson, Balharp" "

— Då den denna personen utebbin från ståmmant

Ur 1877 års protokoll läsa vi följande:

"Johan Jonasson och Lars Johan Jonasson
har denne dag betalat siva böter med
50 öre vardera."

Ur 1878 års protokoll raxa vi följande:

"Byakassan i hr. överlämnades till äldermannen, samt tillades att de som kommo för röte, att d' sā nā som alla i mornen byelaget shall enligt bestämt är pliktta sā öre, men för denne gången benådades; efter uträtt klockslag efter en halv timme skall infinsa oss som sagt är."

Ur 1879 års pratabell saxe ad följande:
.... "Byelaget överenskomma att inga si kalla de nattmänner får lämna matlagi — senare ordn mycket atydigt skräni — mat sā hr. nīt."

✓) Johan Jansson i Lindabult, och Johan Nilsson i Balkarp uteblivande från stämman uppteknades till 50 öre vardera."

- Nid senare atömma betalade den färre, men

ej ej Nilsson, vilket anmärktes i protoku-
lliet. Denne betalade dock senare —

"Anders Larsson återböras rentar med
50 öre" — Betalt senare —

År 1884 års protokoll hämta vi följande:

"Balharp den 1 Maj 1884. Som ej S. Diggeson
i Lindskult har ej ifrånmit och ej
övertagit åldermanabefattningen, utan
Johannes Bargesson i Rönninge har god-
villigt detraumma övertagit och är från
denna befattning fri. S. Diggeson är
pliktföld för sär" —

— Herr Diggeson fick dock sin skuld efter-
skräkt. I bystämmaprotokollet av den 8 Maj
1885 finner man nämligen följande:

"Den plikt som S. Diggeson i Lindskult
är föld för ansag delägarna enkeltigt

i dag". På stämman den 1 Maj 1886 beslutades att den som för sina konstli-
tade tjur skulle "vara försett med liknande".

Ur 1887 års protokoll saxe vi följande:
"Som några kommit för sent så an-
mäntes de att sig på tiden i nödliga"

1889 års protokoll börjar så här:

"Enligt bygder blea bystämman
Oppnad hos undertecknad den 4 Maj
1889." — Den av äldermannen utnäm-
da kallade Töll bystämma kallades
"bygder". I bystämman erkändes
bygderna, vilket den här protokollet visar.

Ur bystämmaprotokoll av 1890 — ärtalet
är ej klar ut sät men är enligt föje det
sista — återfinns följande: "Enligt
av bystämman hållna diskussion över

Åren det av Johanne i Lindshult vitt
ken sig ej i infanz ön kl 6 eftermiddag
då bykallelsen lyder kl 4 om vilken
ansägs varda båtfåld."

Ur 1891 års protokoll (daen här ocknas år-
talet, men är fäidriktigt det nämnda)
finns vi följande: "Enligt av leymän-
nen hällna diskussion lovade ordföranden
jör Johannes i Lindshult betala plik-
ten för fallē - gångs, oblatat - är till
näckommende äldermann"

Ur 1893 års protokoll läsa vi: "Byor-
dernas delgivarender erhånde enskälligt
Samma protokoll fortäljer att by-
männisen Almona mot juli 85 åre varde
till bykassen. Paragrafen härom är
av följande lydelse: samt

delägarna av byen sammankutit var-
der 35 öre per man således hela
kassan innehålls 7 sju kronor.

% Oran upptagna 7 kr. Övertages i dag
av Petrus (namnet atydeligt) Janssonson
vilken har att ersätta dessa 7 kronor
i Postsparkassen i Norja, på sådana
vilkor att dessa 7 kronor ej får lyftas
ur sparbanken förrän där hara ingått
lill en summa av 80 kronor, och
då skola mat sakerhet begagnas för (Bokförs)
den som är skyldig att hälla ihus
för året.

Paragraf 7 har följande lydelse: "Besteckan-
de plikt för Jansson i Lindahult ut-
stråks av byen, vilken innehålls 80 öre.

Nr 1893 valdes var äldermann.

Ur 1893 års protokoll sida vi följande:
 s/6 "Sparbanksboken som innehållt kra-
 mor överlämnades i dag av Petrus Johansson
 till ståman som utgj. den för året
 invalde äldermannen att densamma
 efter laga fag densamma hantera för
 kavatinering" (Bokens nummer lär ha
 varit 35593.) "För bevarat av året
 kronohärt i Sken" (Upplösden mål
 trädgårds i Sken, och det fick älderman-
 nen begiva sig för att erlägga skatt
 för bebyggelset) "samt fortgående
 Rätja för varje år för Bolhaug by,
 och Bönninge, och Lindshult skall
 äldermannen varda skyddig att be-
 styra". Detta protokoll upprättat och
 signat. Ju i ejemans underskrift.

Här följer protokoll från extra bystämma: "Enligt särskild byorder blev Balkarps röte samlad för att överlämaga om tjuraskyldighet och infann sig Extorp (by) för att bli主观 med Balkarp by om tjur. // Frågan hänställes till bygarna, och enda sig Balkarp, Rönne, Léndahult och Extorp om att hålla springtjur efter tur och skala Balkarp hålla efter tur in sön ordning efter boken dock med förbehåll att Extorp skall hålla vart annat år och sedan skall Balkarp hålla tills alla hara hållit ut. 3/ Spranangiften bestämdes till s:o öre för var ka inom bygget, och sedan som ej tillhör byggen skall betala en kvana för var ka.

Bykassen som Balkarp äger utgör 7 kr
40 öre för behåller Balkarp och Lendsta ut
sig ej ålau (Jämför prästboken från 1893 sida 14)

Tjuren shall fåtas enne äret om (har
jag) några alärliga ord, varefter man
läser följande: "Extorp by märte i-
förrna aig med ambud på Balkarps
majatämma eller bud till denna (Dessa
dagens ord alyckliga) varje år mot vete
av 50 öre."

1895 är prästbok angår följande:

"Springtjur shall en Extorpsbonda
hilla" Dock anmärks att en man
i präst Extorp shall aig i infirra på
var majatämma i annat fall får
de gai i präst

8/ * För kramaskatten shall äldermannen

gi till uppbördssätet med för byen,
samt transportera fältväder till Malmö
för kommande år för byen".

År 1897 är protokollet saka nu följande
½ Fråga väckter angående fri fjär
för dem som shall mälla avslag".

År 1904 insvalldes en kademlig befat-
ningshavaande i protokollet från detta
år heter det nämligen "Till min
älderman Valder Örnas Lona Dräde-
dater".

Dan 13/1907 delades sparbanken.

Till extra protokoll från år 1930 har
följande lydet: "Bystämman har
i dag den 18 Februari 1930 enhälligt
beslutat att den uppmätta riksydige
dom är anmälig för året ut. Äger

rättighet, om han så önskar legga bort
sin springtfjärskylldelighet.

3) Springtfjärskylldige får göra (lägg till detta)
med den han skall legga att ange
om hela skälen
att han upp till dyr.

eller densamma som här är bestämt

i bygatåmmans | Protokallen mellan 1980-1982
vara intet av intresse att antaga.

Här följer nu protokoll från Byelagets
denna bygatåmma

Extra protokoll: "Bygatåmarna har i dag
den 16 April enhälligt beslutat att
den springtfjärskylldige är skyldig
att hålla tjur eller annan båt man
35 kr.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Karl Jansson
Härad: Ljungbyha. Adress: Vila, Hamneda
Socken: Nötja Berättat av: Karl Jansson
Uppteckningsår: 1938. Född år 1844 i Nötja socken
samt Karl Henrik Nilsson Nötja.

Uppteckningen rör Byggnings och Bygtsättninga
från Balkarp, Lindahult och Rönninge
bygdel i Nötja socken

ACC. N:oR. 5732

Landskap: Södermanland.

Upptecknat av: Karl Larsson.

Härad: Söderbyka.

Adress: Väla, Hamneda.

Socken: Nöttinge.

Berättat av: Karl Larsson.

Uppteckningsår: 1938.

Född år 1844 i Nöttinge socken.

Uppteckningen rör Mannen om Warg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
F

ACC. N:R.

5732

Landskap: Småland.....
Härad: Sunnerbo.....
Socken: Mårtjå.....
Uppteckningsår: 1938.....

Upptecknat av: Karl Jansson
Adress: Väla, Hamneda.....
Berättat av: Karl Jansson
Född år 1844 i Mårtjå socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Handel och Handelsfärden
i äldre tid.

Skriv endast på denna sida!

34 sidor. - Pris 17 kr.

(36 sidor.)